

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Provádění staveb a jejich změn**

Diplomant (autor): **Martin Ondra**

Vedoucí: JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.

Oponent: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Téma práce je logicky vymezené, v rámci stavebněprávní problematiky klasické. Vzhledem k poslední významné novelizaci stavebního zákona (zákona č. 183/2006 Sb.), provedené zákonem č. 225/2017 Sb. a účinné od 1.1.2018, je rovněž aktuální.

K systematické práci:

Práce je velmi rozsáhlá (136 stran vlastního textu), což však rozhodně není na úkor kvality, naopak (k tomu viz níže). Práce je logicky strukturována do 6 kapitol (kromě nečíslovaného Úvodu a Závěru). V kapitole 1 „Prameny právní úpravy provádění staveb a jejich změn“ se autor neomezil na obligátní rámcový přehled, ale jde do značné hloubky i šířky a rozebírá podrobně nejen problematiku prováděcích právních předpisů ke stavebnímu zákonu, ale i rámec „právní úpravy provádění jiných než obvyklých staveb“, tj. staveb speciálních a dále staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů. V kapitole 2 „Vymezení základních pojmů“ stojí za pozornost zevrubný výklad pojmů „stavba“ a „změna dokončené stavby“, doplněný o výborně zpracovanou judikaturu. V kapitole 3 „Veřejná správa v oblasti provádění staveb a jejich změn“ autor pečlivě rozpracoval problematiku dotčených správních orgánů a závazných stanovisek a dotkl se i koncepčních problémů v organizaci státní správy na daném úseku, jako je především riziko tzv. systémové podjatosti na úrovni obecních a krajských stavebních úřadů. Kapitola 4 „Režimy provádění staveb a jejich změn“ je jádrem práce. V oddílu 4.1. se autor zabývá režimem stavebního povolení; v rámci něho i veřejnoprávní smlouvou nahrazující stavební povolení (pododdíl 4.1.7.) a oznámením stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora (pododdíl 4.1.8.), což bych spíše doporučoval vyčlenit jako samostatné kapitoly, protože jde z hmotněprávního i procesněprávního hlediska o zcela odlišné instituty i režimy. V oddílech 4.2. a 4.3. pak autor analyzuje režim souhlasu s ohlášením stavebního záměru, resp. tzv. volný režim. V kapitole 5 se autor zabývá režimem změny stavby před dokončením a v kapitole 6 problematikou tzv. černých staveb, v jejím rámci pak zejména režimem dodatečného povolení stavby. Závěr je výborným shrnutím mnoha cenných a leckdy zcela originálních zjištění, která mají bezprostřední návaznost na precizní analýzy v předchozích kapitolách a oddílech práce.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je po obsahové stránce mimořádně pečlivá, kvalitní a přínosná. Naprosto vybočuje ze standardu diplomových i rigorózních prací a blíží se úrovni práce dizertační (a to, pokud vím, autor ji ještě musel na doporučení vedoucího zkracovat). Práce by měla být publikována jako monografie. Autor prokázal hlubokou znalost problematiky stavebního práva i složitých souvislostí se správním právem procesním, potažmo s obecnou částí správního práva.

Konkrétně:

Mám-li dostát své úlohy oponenta a najít v práci něco, co se podobá nedostatku, mám jen pár drobných připomínek.

Na str. 27 je chybička. Autor zde odkazuje na § 79 odst. 3 písm. j) „*stavebního zákona z roku 1976*“. Správně by ale měl být uveden stavební zákon z roku 2006 ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 350/2012 Sb.

Na str. 30 se autor zabývá otázkou, zda pojmy „*údržba stavby*“ a „*udržovací práce*“ mají být vykládány jako synonymické pojmy, či naopak jako pojmy odlišné. Nedospívá však ke škodě věci k žádnému jednoznačnému závěru.

V oddílu 3.2.1. na str. 44-47 autor vysvětluje a stručně analyzuje problém rizika tzv. systémové podjatosti při rozhodování obecních a krajských stavebních úřadů. A na str. 47 „*ve zkratce*“ uvádí 3 hlavní návrhy řešení, z nichž třetí (nabídnutý L. Holendovou a návrhem zastupitelstva Pardubického kraje) je kuriózní a typicky český, totiž, že by zákon stanovil, že starostové (stojící v čele obecních úřadů) a ředitelé (stojící v čele krajských úřadů) nemohou být (systémově) podjatí. Autor se však překvapivě k žádnému z nastíněných řešení nepřiklání a otázku nechává otevřenou.

Ke str. 53: Ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního (ani jiné jeho ustanovení) nedává správnímu soudu pravomoc zrušit (spolu s napadeným rozhodnutím správního orgánu) i podkladové závazné stanovisko. To soud neruší, ale v závazném právním názoru, vysloveném v odůvodnění zrušujícího rozsudku, „*zaváže*“ správní orgány, aby závazné stanovisko v opakovaném správním řízení (již) neaplikovaly.

Z mnoha vynikajících úvah, názorů a doporučení autora zmíním alespoň dvě:

Na str. 48 výborný postřeh o neblahé (až neuvěřitelné) skutečnosti, že Ministerstvo pro místní rozvoj prakticky rezignovalo na svoji povinnost řídit výkon státní správy na úseku územního plánování a stavebního řádu, když pro tento úsek dosud vydalo (zveřejnilo) jen jedinou (závaznou) směrnici ve smyslu § 61 odst. 2 písm. b) bod 1 zákona o obcích.

Na str. 67: Elegantní, praktické řešení případů podle § 108 odst. 3 in fine stavebního zákona, tj. případů, kdy stavebník namísto ohlášení podá žádost o vydání stavebního povolení, ačkoli je jeho předmětem stavební záměr, který dle § 104 stavebního zákona podléhá ohlášení.

K formální stránce práce:

Autor se vyjadřuje stručně, jasně, stylisticky vespěle a kultivovaně. Tok textu je logický. Práce se dobře čte.

K pramenům:

Autor zpracoval obdivuhodné množství relevantní literatury (87 titulů, str. 145-151) a judikatury (107 judikátů, str. 152-156). Citace jsou přesné a poctivé.

Otázky k obhajobě:

Prosím autora, aby se při obhajobě pokusil odpovědět na mé otázky či připomínky výše.

II.

Práce je **způsobilá k obhajobě**. Navrhuji ji klasifikovat známkou „**výborně**“.

V Praze dne 27.5.2018

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.
Katedra správního práva a správní vědy PF UK